

IDENTIFICAT CU HRISTOS

Vă mulțumesc mult. Sunt nespuse de bucuros pentru că pot să fiu din nou în mijlocul vostru, în Numele Domnului. Sunt puțin răgușit, dar știu că Domnul mă va lăsa să merg și cu viteza a doua. Săptămâna aceasta am vorbit foarte mult la întâlnirile pe care le-am ținut, fiindcă mi s-au pus o mulțime de întrebări la care am răspuns, iar când am ieșit de acolo am fost transpirat și astfel am răcit rău.

După ce am ajuns aici, am încercat să vorbesc cu micuța familie care a rămas fără bani și nu se mai poate întoarce acasă. Aș vrea să ridic mâna dacă mai sunt în clădire. Mă refer la familia din Michigan care a rămas fără bani pentru benzină sau așa ceva. Dacă-i vedeți, vă rog să-i aduceți la mine acasă după adunare, pentru că de aceea suntem aici: să dăm o mână de ajutor tuturor celor care au nevoie. Domnul Isus să ne binecuvânteze și să primească rugăciunea noastră.

Săptămâna aceasta a fost o săptămână neobișnuită și am avut niște lucruri neobișnuite. Cred că niciodată Duhul Sfânt nu s-a mișcat atât de liber printre noi, ca zilele acestea. Pentru mine a fost pur și simplu minunat. Uneori, nu pot dormi nici noaptea din cauza celor petrecute. Mă bucur atât de mult la gândul că Domnul Isus este atât de bun cu noi. Orice om care a venit în locul acesta, poate să se simtă ca acasă, indiferent din ce biserică face parte. Să nu uitați că noi nu avem membri, ci suntem o părtășie de frați.

Cum spunea Howard Cadle, noi nu avem nici o lege, doar dragoste; nici un crez decât Hristos; nici o carte decât Biblia. Așadar, sunteți bineveniți în acest tabernacol pe care, dacă va fi cu voia Domnului, vrem să-l mărim. Nu prea mult, deoarece credem că Isus vine în curând și nu vrem un lucru prea complicat... Acesta este gata să se prăbușească. El a slujit scopului pentru care a fost făcut și suntem foarte mulțumitori pentru el. Nu voi uita niciodată că chiar aici, în locul unde este acum amvonul, am

Îngenuncheat cu douăzeci de ani în urmă și m-am rugat. În vremea aceea, aici era o mlaștină, dar Domnul mi-a zis: „Zidește-ți biserica aici.” Noi am cumpărat locul acesta micuț de la Ingram, pentru o sută șaiszeci de dolari. Îmi amintesc că iarna veneau oamenii și patinau pe micuțul lac înghețat.

Fratele și sora Spencer își amintesc cu siguranță lacul acela. Eu mi-l amintesc din vremea când eram doar un băiețel și umblam la școala „Ingramville”. Ți-l amintești și tu, frate Mike, nu-i așa? (Da, domnule). Noi am lăsat o parte din el în spatele adunării și-l folosim ca să-i botezăm pe oameni pentru iertarea păcatelor.

Voi știți că este foarte greu să vorbești în fața unei adunări amestecate, deoarece oamenii au fost învățați într-un fel sau altul, în funcție de doctrina bisericii din care fac parte. Dar când poți explica lucrurile, chiar dacă este contrar cu ceea ce au fost învățați, iar ei te înțeleg și lasă în urmă dulceața duhului lor, este ceva minunat pentru mine.

Nu vreau să dau nume, dar un anumit doctor din afara orașului, a venit aici la mine. El citise o carte care era în contradicție cu ceea ce învăț eu, dar de când a venit la adunare și a văzut faptele Duhului descoperindu-Se în locul acesta, a fost convins pentru totdeauna.

Cu câțva timp în urmă, m-am întâlnit aici cu câțiva oameni din Illinois. Erau trei sau patru predicatori. Ei mi-au zis: „Frate Branham noi am fost învățați toată viața contrar, dar acum am prins viziunea și putem vedea ce este de fapt Adevărul. Ce a fost cu noi până acum?”

Să nu credeți cumva că această învățătură îi degradează pe oameni sau biserica, pentru că nu este adevărat: ea ridică Biserica și o duce mai sus. Vedeți? Dar noi trebuie să stăm împreună. În ziua Cincizecimii, Dumnezeu S-a împărțit frângând Stâlpul de Foc în bucățele, în Stâlpișori de Foc care S-au dus și S-au așezat peste oameni; Duhul Sfânt a

venit peste ei. Și dacă Dumnezeu S-a împărțit pe Sine Însuși între noi, de fiecare dată când ni se adaugă vreunul, aceea acumulează mai mult din acel Stâlp, iar când toată marea Biserică răscumpărată a lui Dumnezeu este adunată împreună, vom merge în călătoria spre cer.

Eu nu am încercat niciodată să despart sau să seamăn discordie între frați, ci am făcut tot ce am putut ca să-l înțeleg pe cel de lângă mine. Acum mă gândesc la bisericile care-mi sponsorizează adunările. Ei sunt diferiți unul de celălalt, dar mă iubesc și îmi vor sponsoriza adunările. Astfel, când merg între oamenii lor, cu siguranță nu voi spune nimic împotriva lor. Un domn nu ar face aceasta, și cu atât mai mult un creștin. Cu siguranță nu o va face.

Înainte de a intra în învățătură, vreau să vă anunț că dimineața vom avea servicii cu păstorii – vom face aceasta timp de mai multe zile -, ca să știe toți despre ce m-am hotărât să învăț. Dacă vreunui dintre frați nu-i convine ceea ce învăț, poate să vorbească cu adunarea lui, iar după aceea îmi poate spune: „Noi nu vrem să auzim așa ceva, de aceea vom sta deoparte cât timp învață aceasta!” Vedeți? Să le acordăm privilegiul acesta pentru că vrem să fim întotdeauna în armonie cu Dumnezeu și cu toți copiii Lui.

Cu voia Domnului, în seara am de răspuns la o întrebare, și m-am gândit că voi răspunde la ea chiar înainte de a începe. Am crezut că și biletul acesta conține o întrebare, dar este vorba de un vis pe care l-a avut cineva. Vrea să mă rog și să-i dau interpretarea, pentru că Domnul a fost milostiv cu noi și a făcut-o de foarte multe ori.

Înainte de a începe serviciul, aș vrea să vă invit să participați la toate întâlnirile pe care le vom avea aici. De asemenea, vreau să le mulțumesc fratelui din Sellersburg, slujitorilor din Louisville, cântăreților și tuturor celor care au participat la bunul mers al adunărilor.

În ce privește întrebările pe care mi le-ați trimis, cred că voi toți ați făcut-o sincer, chiar dacă uneori nu sunteți înțeleși. Vedeți? Eu cred că o persoană este cinstită și dorește să afle răspunsul corect.

Nu demult, am fost la o adunare de rugăciune într-o casă, împreună cu fratele Junior Jackson. Acolo era și un slujitor care aparținea de o altă biserică. Nici nu am intrat bine și bărbatul acela a sărit în sus, gata de ceartă cu mine. Acolo mai erau prezenți încă vreo cinci predicatori care s-au ridicat imediat să-l ia în față pe bărbatul acela, dar eu le-am spus:

„Nu, nu faceți aceasta! El m-a provocat pe mine, așa că lăsați-l să vorbim noi doi.”

Atunci, bărbatul acela a spus:

„Noi vorbim acolo unde vorbește Biblia și tăcem unde tace Ea”, și așa mai departe. Eu l-am ascultat în timp ce vorbea și mi-am notat Scripturile pe care le cita și le plasa greșit. El a zis: „Numai doisprezece oameni au primit Duhul Sfânt și aceia au fost apostolii.” El a mai spus: „De fapt, și vindecarea divină le-a fost dată numai lor.”

Vedeți, el mergea la un milion de mile depărtare de Adevăr. După o jumătate de oră în care l-am lăsat să spună tot ce avea de spus, l-am întrebat ce părere are despre mine, iar el a răspuns imediat că sunt Diavolul.

După ce și-a încheiat discursul, i-am zis:

„Ești bun să mă ascuți puțin? Primul lucru pe care vreau să ți-l spun, frate, este că te iert pentru ceea ce ai spus, pentru că sunt sigur că nu ai vrut să spui aceasta. Dacă tu ești un slujitor și eu sunt un slujitor, ar trebui să fim frați.” Vedeți? Apoi i-am spus: „Dacă unul sau altul înțelegem greșit Scripturile, este ceva diferit.” Astfel, am început să iau Scriptura și într-un minut, sărmanul om s-a pierdut atât de tare încât nu a mai știut nici ce să facă, nici ce să spună. Apoi, când am ieșit din casă, a venit la mine și mi-a spus: „Frate Branham, un lucru este clar: tu ai Duhul lui Hristos.” Când l-am auzit ce spune, mi-am zis: „Acum câteva minute eram Diavolul, iar acum am Duhul lui Hristos?” Aceasta este singura cale de a te apropia de un om, pentru că Hristos nu trebuia să Se certe.

După întâmplarea aceasta, sărmanul om aproape că și-a pierdut mințile, iar într-o zi a sărit pe geamul unui spital de nebuni și era cât pe ce să moară. Acum, el vine în fiecare zi la niște prieteni buni de-ai mei și caută botezul Duhului Sfânt. Mai mult, dorește să vină acasă la mine, să-mi pun mâinile peste el ca să primească Duhul Sfânt. Vedeți? Predicatorul unei mari denominațiuni.

Deci, voi răspunde sincer și cât voi putea de bine la întrebările voastre. Acum, voi răspunde la această întrebare, scrisă frumos.

**„Frate Branham,
aș vrea să-mi explici de ce oamenii din Fapte 2.4 vorbeau în limbi cum le
dădea
Duhul, iar în Fapte 2.6, aceiași oameni vorbeau în fața mulțimii în
limbajele
și dialectele celor prezenți, astfel încât toți puteau înțelege ce spuneau.”**

Deci, aceasta este întrebarea. Dacă vei citi în Biblie, soră sau frate care ai scris întrebarea, vei vedea că nu scrie nicăieri că ei au venit coborât, nici că audiența era adunată la un loc, ci Cuvântul spune că mulțimea s-a adunat când a auzit sunetul acela, și atunci i-au auzit

vorbind în limbi. Vedeți? Acum, ați putea spune: „Păi, ei au vorbit acolo sus!” De aici pot ieși multe contradicții și ceartă, și voi puteți spune la fel de bine că ei nu au vorbit până când nu au ajuns jos, și apoi aceasta s-a răspândit în jur. Vedeți?

2. Ai vrea să

explici de unde a știut Simon că Duhul Sfânt a fost dat în Fapte 8.18?

Aceasta este în Samaria.

Aici este o problemă, pentru că el n-a știut că ei au primit Duhul Sfânt pe baza vorbirii în limbi, ci datorită rezultatelor pe care le vedea. Adevărul este că nimeni nu poate primi Duhul Sfânt fără să se întâmple ceva. Acesta este adevărul. Dar Biblia nu spune că ei vorbeau în limbi, ceea ce înseamnă că oamenii aceștia au văzut altceva.

3. Explică-mi

de unde știm că unii din oamenii din ziua Cincizecimii au vorbit galileana?

Cei mai mulți erau galileeni, dar aici avem două lucruri, două probleme, iar eu voi sta de partea oamenilor care au vorbit în limbi. De fapt, oamenii aceia nu vorbeau în limbi când au coborât din camera de sus și au început să întâlnească oamenii, ci vorbeau în limbaje, în dialecte.

Să citim din Scripturi. Vă rog să fiți atenți!

„Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni?”

Cum dar îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut?” (Fapte 2.7-8). Observați: „Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni?”

Ei vorbeau galileana, dar cei prezenți îi auzeau vorbind în limba lor. Este posibil ca ei să fi vorbit într-o altă limbă, în propria lor limbă. Oricare ar fi adevărul, concepția pentecostală nu este corectă. Vedeți? Eu nu spun aceasta ca să spun ceva diferit, ci ca să corectez acest lucru.

Cum se explică faptul că Petru a vorbit mulțimii adunate și fiecare l-a auzit în limba lui, deoarece Cuvântul spune că trei mii de evrei de neclintit au fost convertiți. Desigur, ei au înțeles fiecare cuvânt spus, deoarece Petru predica din profeți și i-a adus până la Rusalii, iar ei au fost atât de mișcați încât au strigat: „*Fraților, ce să facem ca să fim salvați?*”, iar Petru le-a răspuns: „*Pocățiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor.*” (v. 37).

Acum, vreau să vă spun ceva din toată inima mea, ca să puteți înțelege. Desigur, eu cred în vorbirea în limbi și cred că este un dar pentru biserică. Da, eu cred că există vorbirea în limbi, deoarece și eu am vorbit adesea în limbi, dar vreau să vă dau un exemplu cu privire la ceea ce cred că s-a întâmplat la Cincizecime.

Eram la Dallas, Texas, chiar înainte de a fi făcută fotografia aceasta. Cred că era cam cu o zi înainte. Acolo am închiriat o sală de muzică, dar nu au putut intra toți oamenii, de aceea ne-am dus la Tabernacolul Raymond Rickey care era foarte mare, iar acolo am predicat și m-am rugat pentru bolnavi.

Când am terminat și era timpul să plecăm, Howard m-a atins, m-a bătut pe umăr. Dacă ați observat, atunci când sunt sub ungere și ei mă bat ușor pe umăr, aceasta înseamnă: „Este timpul să închei. Nu mai spune: „*Veniți înainte!*” Astfel, Howard m-a prins ușor de mână, după care m-a scos afară din sală, sprijinindu-mă. Tocmai când să ieșim, am văzut o fetiță care stătea acolo și plângea. Era o fetiță mexicană de vreo doisprezece sau treisprezece ani, o adolescentă. Am privit-o și am întrebat-o:

„Care este problema ta, dragă?”, după care m-am întors spre Howard și i-am zis: „Frate, ea plânge!”

„Uite ce este”, mi-a răspuns el, „ai făcut destul, iar dincolo este un alt grup care te așteaptă!”

Dar eu i-am zis: „Adu-o aici sus!”, după care m-am întins spre ea, m-am mișcat în felul acesta și ea a urcat pe platformă. Cred că era prezent și fratele Wood și ceilalți. Este adevărat, frate? Da, și tu ai fost acolo.

Deci, am zis: „Aduceți-o pe platformă,” apoi am vorbit cu ea: „Uite, dragă, crezi că Dumnezeu poate să-mi arate care este necazul tău?” Ea continua să stea însă cu capul plecat. Când am văzut aceasta, mi-am zis: „Poate este surdo-mută.” Am privit-o din nou și am văzut că vorbește, așa că am spus: „O, ea nu știe engleza!” Desigur, ea nu știa nici un cuvânt în engleză, deoarece eram din Mexic, așa că a trebuit să chemăm un interpret. Când am avut și interpretul, i-am spus:

„Dragă, crezi că Domnul Isus poate să-mi spună care este necazul tău?”, iar ea mi-a răspuns prin interpret că crede.

În continuare am întrebat-o: „Nu știi deloc engleză?”

„Nu”, a răspuns ea.

Imediat după aceea a început vedenia. Interpreții obișnuiesc să nu traducă vedeniile din cauză că eu vorbesc cursiv. Abia după ce termin de spus ce am văzut, povestesc cele relatate de mine. Astfel, am început să spun vedenia:

„Văd o fetiță cam de șase ani. Are o rochiță făcută din stofă scoțiană, iar părul îi este prins în două codițe legate cu câte o fundiță. Stă lângă un șemineu vechi și mănâncă porumb. Mănâncă atât de mult încât i se face rău. Văd că este foarte bolnavă și cade jos, iar mama ei o ia și o pune pe pat. Fetița are crize de epilepsie. Din ziua aceea, ea a făcut tot timpul crize de epilepsie.”

Repede, înainte ca cineva să poată spune ceva, fetița l-a privit pe interpret și i-a spus:

„Credeam că el nu știe spaniolă!”

Atunci interpretul m-a privit și m-a întrebat: „Ai vorbit în spaniolă?”

„Nu, domnule”, am răspuns eu, „am vorbit în engleză.”

„Ei bine, fetița spune că ai vorbit în spaniolă.”

Atunci m-am întors spre frații de la înregistrări și le-am zis: „Opriți banda, vă rog!” Acolo erau mai multe magnetofone pe care se înregistra desfășurata serviciului. Cred că erau în jur de treizeci. Ai fost acolo, frate Roy Roberson?” Da, fratele și sora Roberson au fost acolo.

Deci, am spus: „Opriți înregistrarea și derulați banda ca s-o putem asculta!”

Când am ascultat înregistrarea, toți au auzit că eu am

vorbit într-adevăr în engleză. Dar vedeți ceva ciudat? În timp ce eu spuneam vedenia în engleză, fetița o înțelegea în spaniolă.

Înțelegeți acum textul din Fapte 2.8? *„Cum dar îi auzim vorbind fiecăruia din noi în limba noastră, în care ne-am născut?”* Vedeți? Dar în clipa în care am început să vorbesc din nou, fetița n-a mai înțeles nimic. Ea m-a înțeles numai atunci când am vorbit prin inspirație.

Aș vrea să aplicați aceasta la Cincizecime. Vedeți? Prieteni, Dumnezeu este Judecătorul meu și El știe că acesta este adevărul. Duhul Sfânt a făcut aceasta.

Acum s-o aplicăm la Cincizecime pentru înțelegere. Duhul Sfânt nu ar face ceva numai ca să fie făcut. Trebuie să fie o cauză și un motiv. Vedeți? Atunci ei au spus: *„Cum îi auzim vorbind fiecăruia dintre noi în limba noastră în care ne-am născut? Nu sunt toți aceștia, galileeni?”* De unde știau că sunt galileeni? Toți erau îmbrăcați la fel. Atunci de unde au știut că erau galileeni? *„Nu sunt toți aceștia care vorbesc, galileeni? Cum dar îi auzim vorbind fiecăruia dintre noi în limba noastră?”* Apoi, se ridică un alt bărbat, un galilean, Petru, și începe să predice. Și iată că trei mii de suflete din acea mulțime, l-au înțeles și s-au convertit dându-și viețile lui Hristos.

Acum, ascultați-mă și dați-mi voie să aduc încă un text. Să mergem la una din epistolele sfântului Pavel, la 1 Corinteni 12, iar după aceea, să mergem și la 1 Corinteni 13. El a spus: *„Ochiul nu poate zice mâinii: „N-am trebuință de tine!”*, și așa mai departe, vorbind despre mădularele trupului. Apoi, ascultați ce a spus în capitolul 13. Noi știm că în Biblie sunt menționate două feluri de limbi. Una din ele este o limbă omenească, un dialect de pe pământ, iar cealaltă este o limbă necunoscută.

Mulți dintre cei mai scumpi prieteni ai mei sunt pentecostali, și mulți dintre ei cred că atunci când primești Duhul Sfânt, trebuie să te ridici și să vorbești într-o limbă necunoscută, dar așa ceva este total contrar Scripturii. Oamenii nu știu ce spun, dar în ziua Cincizecimii, fiecare știau ce ziceau. Acea era predicarea la orice națiune. Vedeți? Isus a spus: *„Evanghelia trebuie predicată în toată lumea, începând din Ierusalim.”* Acolo trebuia să fie așa.

Acum observați. Pavel a spus că *„dacă cineva vorbește într-o limbă necunoscută, are darul vorbirii în limbi, dar nu are tălmăcirea sau descoperirea a ceea ce spune, nu este de nici un folos.”* Apoi, în 1 Corinteni 13, tot el spune: *„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești”,* acestea sunt limbile care se vorbesc pe pământ, *„și îngerești și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.”* Astfel, voi puteți vorbi în limbi veritabile omenești și îngerești, și să nu aveți încă Duhul Sfânt.

Nu am văzut deja aceasta în Evrei 6? *„Ploaia cade și peste grâu și peste neghină.”* Nu a spus Isus că *„Ploaia cade și peste cei drepti și peste cei nedrepti?”* Vedeți? Aceași ploaie care face grâul să crească, o ajută și pe neghină, dar *„după roade îi veți cunoaște”,* și prima roadă a Duhului este dragostea. Ce a spus Pavel? *„Dacă le am pe toate, pot vorbi în tot felul de limbi, dar nu am dragoste, îndelungă răbdare, blândețe, credință, răbdare și altele, nu-mi folosește la nimic.”* Vedeți?

Apoi, priviți puțin darurile. Voi ziceți: *„Oh, acela este un om mare al lui Dumnezeu pentru că face minuni!”* Aceasta nu-l face încă un om corect, pentru că Pavel a spus în 1 Corinteni: *„Chiar dacă aș avea darul minunilor; chiar dacă aș avea credință să mut munții, și nu am roada Duhului, dragostea, nu sunt nimic.”* Vedeți? Credința va face orice. De aceea spun întotdeauna: *„Voi nu sunteți vindecați prin meritele voastre, ci sunteți vindecați prin meritele credinței voastre, „Dacă poți crede!”*

Vedeți, „Chiar

dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și nu am dragoste...” chiar dacă aș putea face aceasta, „*nu sunt nimic.*” Vedeți? Înseamnă că nu puteți spune nimic.

Acum, pentru prietenii mei metodiști. Eu am doi care stau chiar aici. De fapt, sunt mai mulți aici. În zilele de început ale Bisericii Metodiste, ei credeau că atunci când un om este destul de religios, de sfânt, încât să strige, el îl are.” Penticostalii au zis: „Când a vorbit în limbi, L-a avut”, iar în zilele noastre, ei spun: „Dacă aveți o slujbă de vindecare, L-ați primit.” Așa ceva nu este adevărat.

Ascultă-mă, prietene! Nu încerca să cauți sau să depinzi de vreo senzație. Dimpotrivă, bazați-vă pe realitate, nu pe senzații. Strigarea este bună; vorbirea în limbi este bună; a-L lăuda pe Domnul este bine; credința pentru minuni este bună, toate sunt bune. Unii spun: „Oh, L-am simțit ca un vâjâit de vânt!” Alții zic: „Am simțit un foc în sufletul meu!” Ce? Aceasta nu te face nici un pic corect. Roadele tale arată ce ești; ele arată dacă L-ai primit sau nu. Aceasta contează. Vedeți? Voi nu puteți să-L țintuiți de vreo senzație.

Eu aș putea fi greșit, iar dacă sunt greșit, înseamnă că înțeleg greșit Scriptura. Și dacă este contrar, ei bine, eu nu vreau să fiu contrar. Vedeți? Eu vă spun doar ceea ce cred că este adevărat.

Am luat foarte mult timp înainte de a începe serviciul obișnuit. Adevărul este că noi nu amintim prea des aceste lucruri aici în tabernacol. Este pentru prima dată când fac aceasta după un an sau doi. Și apoi, s-ar putea ca unii dintre oameni să vină înăuntru și să spună: „Ei bine, frate Branham, eu am avut buze bâlbâitoare și am făcut aceea și cealaltă”, apoi să aștepte ca eu să le răspund: „Este bine. Totul este foarte bine.”

Dacă vrei să vorbești într-o limbă necunoscută, cred că Dumnezeu vă va lăsa s-o faceți, dar conform Scripturii, voi nu sunteți nimic până când nu vine Duhul Sfânt. Apoi, după ce vine Duhul Sfânt, puteți vorbi în limbi... Dar Dumnezeu va scoate afară natura voastră veche, o va tăia de la voi și vă va face cel mai bun slujitor pe care-l poate avea. El vă poate face să predicați Evanghelia; vă poate face să aveți darul vorbirii în limbi; vă poate face un profet; vă poate da darul prorociei. El poate face orice. Este greu de spus ce va face pentru voi.

Dar cel mai important lucru de care ai nevoie, este să fii sigur că „Printr-un singur Duh...”, nu printr-o senzație, ci: „Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur Trup.” (1 Corinteni 12.13). Apoi, urmează darurile: vorbirea în limbi și toate celelalte.

Dacă vin la mine nazarinenii, ei spun: „Frate Branham, metodiștii spun că au primit Duhul Sfânt când au strigat.” Eu nu pot spune că ei nu L-au primit, dar este un lucru pe care îl urmăresc: roadele lor. Când este descoperit Adevărul, unii dintre ei se întorc împotriva Lui cu amărăciune și zic: „Acela este diavolul!” Apoi, roadele lor arată cine sunt și de unde vin. Vedeți? Aceasta arată că ei nu L-au primit, dar cei care vor să umble în Lumină, primesc Cuvântul.

Cu câțva timp în urmă am predicat jos în Kentucky, iar acolo era un bărbat care aparținea de o biserică ce crede că zilele minunilor au trecut. El ținea în mână o lanternă și când am ieșit mi-a zis:

„Te-am așteptat, predicatorule.”

„Da, domnule”, am răspuns eu.

„Sunt Cutare și Cutare”, a continuat el. Am dat mâna cu el și i-am zis:

„Sunt foarte bucuros să te întâlnesc, fratele meu.”

„Aș vrea să-ți spun că eu cred că ești absolut greșit”, a continuat el.

„Ei bine, tu ai dreptul să-ți spui părerea pentru că ești american. Dar în ce sunt greșit? Vrei să spui că sunt greșit cu privire la vindecare? Ce zici despre fetița desculță care a venit ieri cu bebelușul ei? Ea nu avea mai mult de paisprezece ani și ținea în brațe un bebeluș. Când a venit la mine cu bebelușul în brațe, oamenii s-au înghesuit s-o vadă... Aceasta s-a întâmplat în Biserica Metodistă White Hill, chiar afară din Burkersville, Kentucky, unde am fost născut.

Eu am întrebat-o: „Este cineva bolnav?” Ea a pășit spre mine sfioasă, cu capul plecat și a zis: „Da, domnule, copilașul meu.” Micuțul nu era mai mare de atât, iar eu am întrebat-o:

„Ce problemă are, soră?”

„Are convulsii”, a răspuns ea,

„Convulsii?”

„Da, domnule.”

„De cât timp are convulsii?”

„Ei bine, chiar de când s-a născut, adică de aproape un an.”

„Ai vrea să mi-l dai puțin mie?”

„Da, domnule”, a spus ea și mi l-a dat în brațe.

Am stat puțin liniștit, apoi am spus: „Dumnezeule, dacă vrei să câștig acești oameni pentru Tine, Te rog să faci acum ceva pentru mine.”

Și în timp ce spuneam aceste cuvinte, convulsiile au încetat. M-am uitat la el, l-am ridicat în sus și m-am jucat cu el, iar copilul a gângurit și a început să râdă. Atunci am privit la mama lui... Avea părul pieptănat cu cărare pe mijloc și împletit în două codițe. Când a auzit copilul râzând, și-a ridicat capul și lacrimile îi curgeau pe obraji. Acolo erau oameni aspri, cu perciuni așa de lungi pe față, dar când au văzut cele întâmplare, au început să plângă și lacrimile le curgeau pe obraji. Eu am privit în jur și am spus: „Iată copilul tău, soră. Isus Hristos l-a făcut sănătos.” Femeile bătrâne au început să leșine și au căzut jos, așa că a trebuit să fie stropite cu apă ca să-și revină.

Privindu-l pe bătrânul cu care vorbeam, l-am întrebat:

„Cine a făcut aceasta?”

„Domnule Branham, eu nu pot accepta nimic până când nu

văd totul clar,” a răspuns el.

„Ei bine, presupun că este o idee bună, dar aş vrea să te întreb unde locuieşti.”

„Dincolo de muntele acesta. Vino acasă la mine şi vom cina împreună, îţi voi da unt, lapte şi măămăligă.”

„Mi-ar plăcea să merg, şi sunt foarte flămând, dar nu pot pentru că trebuie să merg acasă cu unchiul meu. aş vrea să te întreb însă ceva. De unde ştii că vei ajunge acasă şi că nu vei greşi drumul?”

„Păi, voi trece muntele acesta!”

„Poţi să-ţi vezi casa de aici?”

„Nu.”

„Atunci de unde ştii că vei ajunge acolo?”

„Este o potecă ce duce acolo”, a răspuns el.

„Dar încă nu o poţi vedea, iar tu mi-ai spus că nu poţi accepta până când nu vezi totul clar.”

„Oh”, a spus el, „am o lanternă şi mă voi folosi de ea.”

„Tocmai aceasta încerc să-ți spun și eu să faci. Așa cum lanterna îți luminează calea ca să mergi în siguranță, El, care este Lumina, te ajută să mergi pe calea Lui fără să te rătăcești. În felul acesta, noi vom ajunge cu bine chiar dacă nu vedem deslușit capătul. Noi știm că El este acolo.”

Să ne rugăm.

Tată ceresc, Îți suntem mulțumitori pentru bunătatea lui Isus Hristos, care este Centrul dragostei. Înainte mă gândeam că Tu ești supărat pe mine, dar Isus mă iubea, însă acum am aflat că Isus este chiar inima lui Dumnezeu și știu că Tu mă iubești și ai suferit pentru mine.

Tată, Dumnezeule, astăzi Te rog pentru această lume și pentru țara noastră. Mă rog, Doamne, pentru iertarea greșelilor mele și pentru greșelile poporului meu, ale oamenilor pe care mi i-ai dat să-i păstoresc. Te rog să-i binecuvântezi pe fiecare dintre oamenii care au fost în clădirea aceasta și au pus întrebări. Doamne, poate am spus ceva contrar cu ceea ce cred ei, sau poate nu am fost în stare să răspund destul de clar ca să mă poată înțelege. Tată, vrei să îngădui ca ei să înțeleagă ce este în inima mea și ce vreau să le spun? Te rog să faci aceasta. Binecuvântează-i pe toți. Binecuvântează-ne în timp ce așteptăm Cuvântul Tău, înainte de începerea serviciului de botez. Ajută-ne să vorbim numai ceea ce este corect. Eu sunt puțin răgușit, de aceea Te rog să mă ajuți. Vindecă toți bolnavii și suferinzii care sunt în mijlocul poporului, pentru că o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Acum, dacă vreți, să deschidem Bibliile la Romani capitolul șase.

O, stați puțin! Păi, mai am multe întrebări aici! Dacă este în ordine, voi răspunde la ele miercuri seara. Acum este foarte târziu și sunt terminat. Nu le-am observat decât acum pe cele care erau puse acolo.

Deci, vom citi din **Romani 5.1-5**:

„Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu ca să se înmulțească harul?

Nicidecum! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?

Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?

Noi, deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.”

Voi lua acest text pentru următoarele douăzeci de minute și-l voi intitula: **„Identificat cu Hristos”**.

Vedeți voi, astăzi există în țară o mulțime de oameni nemulțumiți. Este cu adevărat uimitor să descoperi atât de multă nemulțumire în jur. Parcă nici nu mai știu ce vor. Circulă pe stradă cu șaptezeci sau optzeci de mii pe oră, deși limita este de treizeci de mii pe oră, iar când ajung la colț, frânează brusc și pornesc cu o asemenea viteză încât le iese fum din

cauciucuri, ca să meargă cale de un bloc, să povestească cu cineva. Se pare că oamenii nu mai știu ce vor.

Unii dintre ei sunt atât de tulburați încât merg la farmacie și cumpără o sticlă de arsenic, acid sulfuric sau ceva, și se sinucid. Alții deschid robinetele de gaz în cameră sau se închid în garaj și pornesc mașina ca să se sufoce din cauza gazelor emanate de țeava de eșapament. Unii lasă un bilețel, după care se urcă pe un pod și se aruncă în râu ca să se înece; alții se aruncă într-o prăpastie sau își dau drumul de pe un turn înalt. Unii iau un pistol, îl pun la tâmplă și își zboară creierii pentru că sunt nemulțumiți.

Spitalele sunt pline de oameni nemulțumiți. Spitalele de nebuni sunt supraaglomerate. Nemulțumiți! Ei nu știu ce vor! Se pare că aleargă după ceva la care nu vor ajunge niciodată.

De asemenea, putem vedea case (familii) care constituie coloana vertebrală a națiunii și a bisericii, care ajung la despărțire, Tribunalele fiind invadate de oameni care vor să divorțeze. Delicvența juvenilă a atins culmi îngrijorătoare din cauză că mamele își lasă copiii cu îngrijitorii și merg la lucru sau în alte părți, deși soții lor au servicii bune. Totuși, ele nu sunt mulțumite să fie o mamă și să stea acasă să-și crească copiii. Ele nu sunt mulțumite să se îmbrace ca doamnele, ci vor să se îmbrace ca bărbații, în timp ce bărbații vor să fie ca femeile. Se pare că pe undeva este ceva greșit; că oamenii caută ceva ce nu pot găsi. Ei sunt într-o stare jalnică. Toți privesc în jur să găsească un exemplu pe care să-l urmeze.

Femeile din zilele noastre se uită la televizor să vadă o anumită stea de cinema. Dacă ea este îmbrăcată într-un anumit fel, toate femeile vor vrea să se îmbrace ca ea, sau se vor purta ca ea, pentru că o iau ca exemplu. Unele fete frumoase, în floarea vieții, încearcă să imite și ele

vreo stea de cinema, iar în final se trezesc prinse în cușca păcatului din care nu mai pot ieși. Ce păcat! Le văd cum vin la adunare cu lacrimile curgând pe obraji. De ce au ajuns aici? Pentru că au căutat altceva.

Priviți bărbații. Ei sunt prinși pe stradă sau în afacerile lor. Astfel, bătrânul vrea să fie un adolescent, așa că își taie părul din creștetul capului, iar în spate îl face coadă de rață. Vedeti, el vrea să fie un adolescent. În schimb, adolescentul vrea să fie ca unul din acești regi ai rock-and-roll-ului. Unde ajung? În păcat și rușine.

Se pare că omul este nemulțumit, așa că aleargă pretutindeni. Ei merg înainte ascultând diferite glume și alte lucruri de la radio, apoi ies afară și încearcă să imite ceea ce au auzit, sau se comportă ca oamenii aceia.

Dar băiețelul de pe stradă? Cum îl cunosc! El vrea să fie un Paladin sau un Hopalong Cassidy... Și lumea comercială merge înainte cu aceasta și face milioane de dolari. Ei vor să fie un Roy Rogers, sau un Mr. Dillon, sau cineva de la televizor pe care-l iau ca exemplu. Ei îi iau ca standard pentru viața lor. Și ce găsesc la capătul drumului? Acești indivizi micuți devin gangsteri și hoți. Femeile devin prostituate și delicvente, iar bărbații se transformă în jucători de jocuri de noroc și „iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu”, în timp ce bisericile încearcă să se imite una pe cealaltă, să fie cea mai mare.

Se pare că printre oameni nu mai există nici un pic de mulțumire. Ce îi determină să fie așa? Există o cauză: natura lor. Dumnezeu le-a dat această natură, iar ea îi face să aibă pe cineva cu care să se identifice, cu care să se identifice. Ei trebuie să aibă ceva cu care să se asemene, un obiectiv, o țintă în viață. Astfel, vor să fie o stea de cinema, un cowboy sau ceva de felul acesta.

Venind spre casă, am auzit la radio că un italian cunoscut a încercat să joace la Denver rolul lui Hopalong Cassidy, ceva cu o armă încărcată, dar în loc de aceasta, el va fi un handicapat pentru tot restul vieții, deoarece s-a împușcat în rotulă. Ia te uită! Vedeți, ei încercă să găsească ceva cu care să se identifice, iar motivul pentru care fac aceasta, este că așa i-a făcut Dumnezeu. Dar Dumnezeu le-a pregătit și un Exemplu cu care să se identifice, Acesta fiind Isus Hristos, Salvatorul nostru. El este Exemplul! Aceasta ar trebui să vrea oamenii; ei ar trebui să vrea să se identifice cu Isus, că fie ca El.

Dacă toți acești băieți care vor să fie ca Hopalong Cassidy sau ca alții ca el, sau fetițele care visează să fie ca Annie Oakley's sau ca altele, ar vrea să fie ca Isus, atunci școlile duminicale ar fi pline peste tot.

Dumnezeu l-a făcut pe om să dorească să aibă un exemplu și El i-a dat un Exemplu, pe Isus Hristos cu care trebuie să ne identificăm. Dacă am fi mai mult ca El, n-ar fi atât de mulți oameni mari în lume; nu ar fi nici un copil flămând în lume; nu ar fi nici whisky, băutură sau jocuri de noroc. Dumnezeu ne-a dat un Exemplu cu care să ne asemănăm, dar noi refuzăm să fim ca El. aceasta este problema cu lumea. Oamenii doresc ceva, iar Dumnezeu a răspuns dorinței lor, dar ei au întors-o în direcția greșită, de aceea, este timpul să ne întoarcem înapoi la drumul corect și să înfruntăm Calvarul. Natura o dovedește.

Dacă oamenii de astăzi, cu marile lor dorințe și cu ambiția de a fi cineva, L-ar accepta pe Hristos ca Exemplul lor, am putea desființa poliția din națiune, pentru că atunci fiecare ar fi blând și smerit, fiecare ar fi bun și am avea dragoste frățească unii pentru alții. Atunci n-ar mai fi nici un caz de divorț, nu ar mai exista boli și am putea desființa toate spitalele, pentru că fiecare ar încerca să-L facă pe Isus Hristos Exemplul lui. Nu am mai avea nevoie de nimic altceva.

Așadar, acea natură este în om, dar el o folosește greșit. Voi știți că Biblia a spus că noi suntem blestemați dacă ne încredem în om. Dacă faceți din fire modelul vostru, sau dacă vă puneți încrederea în fire, sunteți blestemați. Acesta este un mare adevăr, și este foarte ușor s-o faci, dar prin aceasta cazi sub blestem.

Aceasta cauzează o mulțime de probleme. Standurile noastre de ziare sunt pline de reviste vulgare; casele noastre sunt pline de poze cu femei frumoase; micile ecrane nu mai sunt cenzurate, ci sunt libere și pot arăta orice fel de glume și lucruri murdare. Nu mai este nimic curat. Știu că sunteți de părere că sunt prea dur, dar trebuie să fie cineva care să fie dur cu aceste lucruri.

Când eram băiețel, am citit cartea „Tarzan și maimuțele”. Mama avea un țol vechi de blană pe care-l primise de la doamna Wathen și l-a pus în fața bufetului de bucătărie. Eu l-am luat, l-am tăiat și mi-am făcut un costum ca al lui Tarzan, apoi am dormit o săptămână în pom. De ce? Pentru că am vrut să fiu și eu Tarzan. Apoi am citit cartea „Călărețul singuratic”, iar atunci am încălecat pe o coadă de mătură și ziceam că este un cal de lemn, încercând să fiu acel călăreț. Aceasta fac și oamenii, imită ceea ce citesc, muzica pe care o aud sau ce văd. Dacă mergeți într-un restaurant, veți auzi acest vechi rock-and-roll care-i înnebunește pe oameni. Acesta este suficient să înnebunească ființa umană.

Oh, dar îi sunt recunoscător pentru veșnicie lui Dumnezeu, pentru ziua în care am citit despre Isus. Ceea ce am citit despre El, m-a mulțumit pe deplin, de aceea vreau să fiu ca El; vreau să pot întoarce și celălalt obraz celui ce mă lovește, să merg două mile cu cel care-mi cere să merg o milă, să pot să-i iert pe cei ce sunt împotriva mea și să nu am nimic împotriva nimănui. Chiar dacă mă nedreptățesc și mă tratează greșit pentru ceea ce am făcut bine, vreau să-i iubesc în continuare. Așa vreau să fiu; o astfel de viață vreau să trăiesc. Aș vrea ca atunci când sunt batjocorit să nu răspund cu batjocură, pentru că acesta este Exemplul pe care ni l-a dat Dumnezeu în

Isus Hristos, și noi trebuie să ne identificăm cu El.

Voi ziceți: „Frate Branham, cum pot să mă identific cu El?” Mai întâi, vă pocăiți de tot ceea ce ați făcut, apoi sunteți identificați cu El aici, în bazin.

Fără îndoială că mulți se vor identifica cu El, în câteva minute, pentru că voi sunteți identificați cu El în botez. *„Dacă suntem îngropați în Hristos, suntem identificați cu moartea, îngroparea și învierea Sa.”* De aceea suntem botezați. Noi coborâm în apă, apoi venim sus ca să mărturisim că credem în moartea, îngroparea și învierea lui Isus Hristos, iar *„dacă suntem botezați în moartea Sa, avem făgăduința lui Dumnezeu că vom fi ca El, în înviere”*.

Identificați-vă în continuare cu o regină de cinema și veți vedea unde ajungeți. Identificați-vă cu un cowboy sau cu un adolescent oarecare și veți vedea unde veți ajunge.

În seara aceasta vă provoc să vă identificați cu Isus Hristos în moartea și în învierea Sa, și vedeți unde veți fi la înviere. *„Căci dacă vom suferi cu El, vom domni cu El.”* (Romani 8.17b). Dumnezeu ne-a dat promisiunea, de aceea, singura mea dorință este să fiu ca El. Ia-mă, Doamne, modelează-mă și formează-mă iar și iar. Fă-mă ca pe vasul pe care l-a văzut profetul care a mers la casa olarului, sparge-mă și modelează-mă din nou.

În Vechiul Testament, când un om voia să fie identificat cu Casa lui Dumnezeu, lua cel mai nevinovat lucru pe care îl putea găsi, un miel. El știa că mielul nu avea păcat, că nu cunoștea păcatul. Totuși, el mergea, lua un miel, își punea mâinile pe capul lui, își mărturisea păcatele și prin credință, își transfera păcatele asupra mielului, iar nevinovăția mielului venea peste el. Apoi, mielul murea ca păcătos, iar omul trăia prin credință, pentru că respectase ceea ce poruncise Dumnezeu.

Dar ce făcea când ieșea din Templu? Era stăpânit de aceleași dorințe pe care le avusese atunci când a intrat. De ce aceasta? Pentru că atunci când celula de sânge era ruptă (viața este în sânge), viața mielului nu putea veni înapoi peste viața omului, pentru că era o viață de animal. Astfel, omul mergea afară stăpânit de aceleași poftă și continua să păcătuiească.

Dar a venit un timp când Dumnezeu ne-a dat un Exemplu real, pe Domnul Isus; iar când un păcătos își pune mâinile pe capul Lui scump și își mărturisește păcatele, păcatele lui trec pe Isus, iar nevinovăția lui Isus vine, prin Duhul Sfânt, peste omul acela. Astfel, *„el este o făptură nouă în Hristos Isus.”* Acolo vreau să fiu identificat!

Biblia spune: *„El, care nu a cunoscut niciun păcat, a fost făcut păcat pentru noi.”* (2Corinteni 5.21). Motivul pentru care a suferit El, au fost păcatele noastre. Astfel, este datoria noastră să ne uităm la aceste lucruri și să vedem aceste dorințe pe care le avem, pe care Dumnezeu le-a pus în noi, ca să ne facă să vrem să fim ca El.

Acum, dacă poți vedea prin credință, înainte de a atinge adevărata dorință, vino în față și identifică-te cu El în botez, deoarece prin botezul în moartea Sa, vă faceți părtași cu El în înviere. De ce? Pentru că Cel care a ieșit din mormânt prin înviere, este același Isus care a mers în mormânt. *„Și dacă suntem în Hristos...”* Cum putem intra? Prin botezul Duhului Sfânt. Deci, *„în ziua aceea, vom veni și vom împărtăși învierea Lui.”*

Este o cântare pe care mai demult obișnuiam s-o cânt des:

Să fim ca Isus, să fiu ca Isus,

Pe pământ doresc să fiu ca El;

Prin toată călătoria vieții,

De pe pământ în glorie,

Eu cer doar să fiu ca El.

Din ieslea Betleemului a venit un Străin.

(Străin pentru lume)

Pe pământ doresc să fiu ca El;

Prin toată călătoria vieții,

De pe pământ în glorie,

Eu cer doar să fiu ca El.

Fiind părtași la blândețea Lui, veți fi părtași și la puterea Lui. Fiind părtași la supunerea Lui, veți fi părtași și la învierea Lui. Faceți așa cum spune Dumnezeu să faceți. Cea mai mare dorință pe care o am în inima mea, este să fiu ca Isus Hristos, să mă identific cu El. De aceea,

botez oamenii în Numele lui Isus Hristos, pentru că El este Identificarea noastră. Noi purtăm identificarea. „*Orice faceți cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și dați-I slavă lui Dumnezeu pentru aceasta.*” (Coloseni 3.17). noi suntem identificați cu El în botez.

Peste câteva minute vom avea un botez pentru oamenii care doresc aceasta. Dacă mai aveți în inimă vreo dorință sau ambiție lumească, pocăiți-vă chiar acum! Spuneți-I lui Dumnezeu că vă pare rău pentru că ați vrut să fiți cineva mare în lume... Spuneți: „Doamne, singura mea ambiție este să fiu ca Isus.” Veniți la El blânzi și smeriți, apoi, când vă puneți mâinile pe capul Lui și vă mărturisiți păcatul prin credință, spuneți: „Doamne, îmi pare rău că am făcut aceasta și cealaltă.” Ce se va întâmpla după aceea? Dumnezeu va trece toată vina voastră asupra Lui, iar nevinovăția Lui o va pune peste voi. Atunci, stați neprihăniți în prezența lui Dumnezeu, pentru că ați crezut în Isus Hristos, Fiul Său. Ce Plan de salvare! Apoi veți fi părtași la slava Lui. Bunătatea lui Dumnezeu va veni în inima voastră, iar Puterea învierii Lui vă va face o persoană nouă. Aceasta va satisface orice dorință pe care o aveți.

Când eram copil, am încercat să fac orice lucru, și am făcut orice se putea face la vârsta mea, dar pe multe nu le-am putut face pentru că nu eram suficient de mare pentru aceasta. Îmi plăcea vânătoarea și mă gândeam: „Aceasta-i totul!” Apoi, l-am văzut pe tata călărind și mi-am zis: „Dacă voi ajunge cândva în vest, voi îmblânzi caii lor!”

Ei bine, după ani am ajuns în Munții Arizonei, unde îngrijeam o cireadă de vite. Într-o seară, stăteam alături de un băiat numit Slim. Cu noi era și un băiat din Texas care avea o chitară. Deodată, el și-a luat chitara și a început să cânte o cântare. Eu tocmai îmi pusesem șaua sub cap, folosind-o ca pernă, și mă învelisem cu o pernă. Aveam încă cizmele în picioare și pintenii înfiți în pământ.

Și el a început să cânte:

Jos la cruce unde Salvatorul meu a murit,

Acolo jos am plâns pentru iertarea păcatului;

Acolo s-a aplicat sângele pe inima mea;

Glorie Numelui Său!

Am încercat să-mi trag pătura pe cap și să-mi astup urechile ca să nu aud nimic. Apoi, am privit în sus și se părea că stelele coboară, iar pinii șoptitori din munți strigau: „Adame, unde ești?” Oh, creșterea vitelor erau un lucru secundar! Eu voiam să-L găsec pe Dumnezeu, așa că am zis: „Domnule, eu nu Te cunosc, nu știu Cine ești, dar Te rog să nu mă pedepsești, ci ajută-mă să găsec Adevărul.”

Două zile mai târziu, stăteam pe o bancă veche într-un parc din oraș și mă gândeam la Dumnezeu: „Cine poate fi El?” La un moment dat, a trecut pe lângă mine o fată spaniolă. Eu aveam cam optsprezece ani, iar când a trecut pe lângă banca mea, și-a lăsat batista să cadă jos și a mers mai departe. Atunci am strigat-o: „Hei, ți-ai pierdut batista!” Doar dorința după Dumnezeu mi-a schimbat dorința. (Fratele Branham bate de patru ori în amvon). Sărmana mea inimă irlandeză flămânzea. Doream Ceva care satisface sufletul.

Dumnezeu mi-a dat privilegiul să vânez în toată lumea, în Africa, India, în Canada, în munții din State, și să dobândesc chiar și câteva recorduri mondiale. Toate aceste lucruri sunt în ordine, dar nimic nu poate lua locul Puterii Dumnezeului celui viu în sufletul unui vostru.

Mie îmi plac munții, îmi plac apusurile de soare, îmi place să-mi priponesc calul și să pornesc pe jos spre vârful munților, iar când

ajung acolo să stau câteva zile ca să privesc răsăritul și apusul soarelui, și să aud țipătul vulturului. Este bine și-mi place să fiu acolo, dar, frate, inima mea începe să tresalte și să bată cu putere atunci când mă gândesc la cei stăpâniți și sfâșiați de duhurile necurate:

Necurat, necurat, duhurile necurate l-au frânt.

Totul este bine când vine Isus și rămâne.

Când mă gândesc la oamenii bolnavi și la chemarea Sa, în mine este Ceva care strigă: „Coboară repede din munți și du-te la oameni!”

Ca slujitor al Său, aș vrea să mă identific cu El în mijlocul poporului Său. Oh, cât îmi place să mă identific cu El! Apoi, El vine în mijlocul nostru și Se identifică cu noi! Prietene, în seara aceasta El este aici.

Cam peste zece minute trebuie să înceapă serviciul de botez, dar înainte de aceasta, vreau să vă mai spun ceva. Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, S-a identificat în Cuvântul Său. Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, S-a identificat El Însuși în dimineața aceasta, în adunare, prin discernământ. El Se identifică întorcând păcătosul din căile păcatului și făcând din el un om nou, o făptură nouă. El a luat femeia cea mai josnică și pe cel mai josnic bărbat, bețiv, alcoolic sau orice a fost el, și după ce i-a curățat, a făcut din ei un domn și o doamnă. Acela-i Domnul meu. El ia bolnavul și suferindul care nu mai are nici o speranță, și îl învie la o Viață nouă, ca a lui Isus, arătând că cunoaște chiar și gândurile inimii noastre. El stă în mijlocul nostru, în poporul Său; Dumnezeu identificându-Se în poporul Său. Acum El este aici, același Duh Sfânt.

Înainte de a începe serviciul de botez, în timp ce

frații se pregătesc, mă întreb dacă este cineva pentru care nu ne-am rugat în dimineața aceasta și este bolnav. Aș vrea să vă văd mâinile ridicate. Ridicați mâna dacă sunteți bolnavi și în nevoie. Nu sunt numere de rugăciune, doar bolnavi și suferinzi. În ordine. Să ne plecăm capetele pentru un moment.

Doamne, cu acest gât răgușit, Te rog să adâncești Sămânța în inima oamenilor ca să fim identificați cu Tine, pentru că un vechi proverb spune: „Pasărea se cunoaște după pene, iar omul după cei cu care se însoțește.” Tată ceresc, Te rugăm să fii Tu compania noastră. Doamne, noi vrem să Te avem, chiar dacă aceasta ne va costa tot ce avem pe pământ. Ajută-ne să fim identificați ca omul care trăiește cu adevărat cu Dumnezeu, în compania Lui, și să se spună și despre noi cum s-a spus despre Petru și Ioan, după ce au trecut pe la Poarta numită Frumoasă și au zis: *„Argint și aur, n-am; dar ce am, îți dau”*, iar ologul s-a făcut sănătos. Iar când au fost prinși și duși să fie judecați, oamenii și-au dat seama că deși erau neștiutori și neînvățați, deși nu aveau educație, au fost identificați cu felul corect de Companie; au fost cu Isus.

Dumnezeule, aceasta este și dorința inimii mele, să fiu identificat cu Tine, să fiu unul din slujitorii Tăi, să fiu unul din cei care Te iubesc și-Ți sunt credincioși, să păzesc tot ce spune Cartea Ta și să fac tot ce este corect.

Tată, vrei să Te identifici din nou cu noi, în seara aceasta, pentru ca oamenii să știe că Tu ești același Dumnezeu care a fost aici în această dimineață? Tu ai aceeași Putere și poți face și în seara aceasta aceleași lucruri pe care le-ai făcut în dimineața aceasta. Tu ai promis că ele vor fi făcute din nou în ultimele zile, dar mulți dintre cei prezenți aici, nu au destulă credință. Te rugăm să le-o dai chiar acum, și să lași ca Duhul Tău să fie identificat cu noi, pentru că ai zis: *„Lucrările pe care le fac Eu, le va face și cel ce crede în Mine.”*

Astfel, Dumnezeule, Te rugăm să dovedești că ești aici

cu noi, în seara aceasta, și că ne iubești. Eu știu că voia Ta este ca fiecare persoană de aici, care nu a fost botezată, să vină și să fie identificată cu Tine, ca să poată fi părtașă harului Tău minunat care trece de la El la noi. În felul acesta, vina noastră trece asupra Lui, iar îndurarea Ta iertătoare vine peste noi. Dăruiește-ne aceasta, Doamne. Ascultă-ne rugăciunea pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

Noi stăm în umbra dreptății lui Dumnezeu, iar El a promis că de fiecare dată când doi sau trei sunt adunați în Numele lui Isus Hristos, va fi în mijlocul lor.

Nu știu, dar cred că o parte din numerele de rugăciune au fost luate, așa că unii dintre voi mai aveți câteva. Totuși, cred că cei mai mulți dintre voi nu au numere de rugăciune. Adevărul este că nu contează dacă aveți sau nu număr de rugăciune, ci important este să credeți. Îl credeți solemn pe acest Dumnezeu care a scris Biblia? („Amin”). Veți crede, dacă pe lângă Cuvântul pe care L-ați auzit predicat, El va dovedi că este aici ca să-i salveze pe cei pierduți și să-i vindece pe cei bolnavi? Dacă El este aici ca să-i vindece pe cei bolnavi și va descoperi cauza, așa cum a făcut când era pe pământ, vă veți accepta vindecarea cu bucurie? Dacă vreți, ridicați mâna. Tot ce trebuie să faceți este să vă rugați și să credeți.

Dacă El va face așa, și Se va identifica, nu ar trebui să vă fie rușine să vă identificați cu El. voi nu trebuie să vă rușinați. Aici este o provocare directă. Azi dimineață, am împărțit numere de rugăciune, i-am chemat pe oameni la altar și ne-am rugat pentru ei, iar Duhul Sfânt a lucrat cu așa Putere mare, încât am simțit să sunt tras din toate părțile. Dar a trebuit să plec, pentru că eram slăbit.

Acum, vă provoc să credeți că ceea ce v-am spus despre Isus Hristos este Adevărul. Dacă sunteți bolnavi, rugați-vă. Nu contează de unde sunteți, doar rugați-vă. Iar dacă o veți face din inimă, marele Duh Sfânt

al lui Dumnezeu, a Cărei fotografie o avem aici, va veni în mijlocul nostru. Voi m-ați auzit predicând de multe ori despre faptul că El ne-a promis că va lucra în mijlocul nostru. Când a fost pe pământ, le-a făcut, iar când vine din nou în trup, El va face aceleași lucrări. Deci, dacă sunteți bolnavi, vă provoc să vă rugați!

Provocați-L pe Dumnezeu! Spuneți: „Dumnezeule, fratele Branham nu mă cunoaște. El nu știe nimic despre mine, dar lasă-mă să-Ți ating haina, dacă se va întoarce spre mine, apoi vorbește-mi, ca să știu că ești în legătură cu această biserică.” Biserica sunt credincioșii. „Atunci voi cunoaște că Tu ești Același ieri, azi și în veci.” Rugați-vă! Eu m-am simțit călăuzit să fac aceasta. Nu știu de ce am făcut-o, dar am fost împins să procedez așa.

Chiar în fața mea stă o femeie care mă privește cu mâna ridicată. Ea se roagă pentru altcineva. Din câte știu, nu am văzut-o în viața mea, deci îmi este total străină, dar văd că se roagă pentru fiica ei, care este gata pentru o operație. Tu nu ești din statul acesta, ci vii din Texas. Aceasta este „Așa vorbește Domnul.” Ai număr de rugăciune? Nu? Nici nu ai nevoie. Crede din toată inima.

De unde am știut pentru ce te rugai? Nu puteți vedea că Dumnezeul cerului descoperă tainele inimii? Nu a spus Daniel că Dumnezeu descoperă secretele inimii?

Lângă tine stă o doamnă care s-a bucurat foarte mult de aceasta. Ea are o boală la inimă și vrea să ne rugăm pentru ea. Bine. Du-te înapoi la Chicago și fii sănătoasă. Amin. Eu nu o cunosc pe femeia aceea, nu știu nimic despre ea, dar Dumnezeu vă cunoaște. Vedeți? El Se identifică cu noi. „Toate lucrurile sunt posibile, dacă puteți crede.”

Micuța femeie evreică ce stă aici, se ruga la fel.

Este corect. Tu te-ai rugat să spun ceva despre tine. Eu am văzut azi dimineață necazul tău, dar nu am spus nimic. Te-au durut picioarele, dar vei fi bine. Nu te îngrijora cu privire la ele.

Crezi și tu, domnița de aici? crezi că sunt profetul lui Dumnezeu, slujitorul Lui? Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă Duhul lui Dumnezeu este cu noi, El va face cum a făcut Isus. Îngerul Domnului este peste această femeie. Dacă vei crede, boala ta de inimă și artrita, vor înceta. Numele tău este domnișoara Wisdom. Așa este. Du-te acasă și fii vindecată, domnișoară Wisdom. Nu am văzut-o în viața mea pe femeia aceasta, dar dacă credeți, El este același Dumnezeu.

Aici, priviți aici! O vedeți pe doamna care stă cu mâna la gură? Puteți vedea Lumina care stă deasupra ei? Acum coboară peste ea. Femeia are o boală la ficat, are dureri de ficat. Are probleme și cu fierea. Te numești doamna Palmer. Acum îmi amintesc cine ești. N-am văzut numai viziunea, ci te văd stând lângă fratele Palmer. Așa este, soră. Du-te și fii sănătoasă. Crede din toată inima.

În spatele ei stă o altă doamnă. Crezi că problemele pe care le au cei doi copii ai tăi cu amigdalele vor trece, nu-i așa? Atunci du-te acasă, bucură-te și fii fericită. Pune-ți mâinile peste amândoi și vor fi bine. Tu ești, de asemenea vindecată în Numele Domnului Isus. Fiți sănătoși!

Puteți vedea că Dumnezeul cel viu, trăiește și astăzi? El este atât de măreț, pretutindeni, nu-i așa? („Amin”). Nu ați vrea să vă identificați cu El? („Amin”). Sigur că vreți.

Să ne plecăm capetele doar un moment... aceasta mă slăbește foarte tare. Câți ați vrea să fiți amintiți în rugăciune? Spuneți doar: „Dumnezeule, ai milă de mine, pentru că vreau să-L primesc pe Domnul Isus.

Vreau ca toate necazurile mele să plece.”? („Amin”). Dumnezeu să fie cu voi.

Doamne, Tu care L-ai adus pe Isus înapoi din morți,
Dumnezeule al cerului, mă rog Ție, în locul lor, ca aceasta să fie ora când vor crede; fă-i să pășească înainte dacă nu au făcut-o niciodată, și să fie identificați în seara aceasta cu Isus Hristos, în acest bazin, pentru că Scriptura spune că *„dacă am fost îngropați cu El în botez, și ne-am făcut astfel părtași cu El în moartea Lui, vom împărtăși și învierea cu El.”* Aceasta este o promisiune, iar marele Petru din vechime, a spus: *„Pocăiți-vă și fiți botezați în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt.”*

Doamne, aici stă nora mea, Loyce, flămânzind,
însetând, postind și așteptând, iar acolo în spate stă sora mea, flămânzind,
însetând, postind și așteptând. O, Doamne, trimite chiar acum Duhul Sfânt în această clădire și atinge sufletele cu Puterea învierii, astfel încât să se ridice în picioare, în Puterea aceasta de înviere și să fie identificați cu Isus Hristos în învierea Lui. Dă-ne aceasta, Doamne.

Iartă orice păcat, uită orice este rău, și dă-ne harul
Tău, Tată, în timp ce ne rugăm în Numele lui Isus Hristos. Vindecă toți bolnavii și suferinzii, Doamne, pentru că Tu ești aici și ești Dumnezeu. Tu Te dovedești Dumnezeu, și cunoscând natura Duhului Tău, Te rugăm să Te înduri. Doamne, Tu ai făcut câteva lucruri, apoi ai plecat în altă parte, în alt oraș, dar ai lăsat în urmă un semn ca să vedem că Dumnezeul cel viu trăiește. Astfel, Te rog, Doamne Isuse, să faci ca oamenii să nu uite niciodată că Duhul Sfânt este prezent ca să vindece, să salveze și să ne umple cu bunătatea Lui. Cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Câți din cei prezenți vor să fie botezați? Vreți să ridicați mâna, cei care aveți lucrurile pregătite? Puteți să vă pregătiți să intrați imediat în apă. Și în timp ce-L așteptăm pe Duhul Sfânt, câți dintre

voi nu au primit Duhul Sfânt până acum, dar Îl doresc sincer și se roagă să-L primească?

Teddy, dacă vrei, tu sau altcineva să meargă la pian, pentru că vom cânta câteva cântări.

Între timp, femeile care doresc să fie botezate, să meargă în camera aceasta, iar bărbații merg dincolo.

Apoi Îl vom aștepta pe Duhul Sfânt să vină peste noi și să ne descopere lucrurile pe care vrea să le facem. După aceea, vom aprinde luminile în auditoriul principal, predicatorul va intra în apă și vom avea ceremonia botezului. Deocamdată, voi citi câteva versete din Scriptură.

Câți credeți că Dumnezeu este infinit? Desigur. El este chiar acum în mijlocul nostru. Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți, ca să primiți Duhul Sfânt, este să vă ridicați și să-L acceptați, pentru că Puterea Lui a dovedit că El este aici. cum ne-am mai putea îndoi de aceasta? Prezența Sa binecuvântată ne spală sufletele, de aceea, simt că pot striga cât pot de tare și să vestesc îndurarea și bunătatea Lui care rămâne în veac. El este aici. Inima mea arde și este plină de bucurie și fericire din pricina prezenței Lui.

Înainte de a aprinde luminile, aș vrea să citesc din Fapte 2. Eu cred că fiecare om, predicator, evanghelist sau oricine altcineva, știe că Dumnezeu este infinit. El nu poate să facă un lucru, iar după aceea să se întoarcă și să facă acel lucru altfel, ci trebuie să procedeze întotdeauna la fel. Este adevărat?

Aceasta este porunca pe care a dat-o Dumnezeu:

„Bărbați

israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți..."

Ce fel de semne a făcut El ca să dovedească faptul că era Mesia? A cunoscut gândurile inimilor lor, este adevărat? („Amin”). Ce a spus Petru? „Dumnezeu a dovedit prin semnele și minunile pe care le-a făcut, că era cu El.”

„...pe Omul acesta, dat în mâinile voastre după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.

Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-l legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea.

Căci David zice despre El: ‘Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin.

De aceea, mi se bucură inima și mi se veselește limba; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde,

căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.

Mi-ai făcut

cunoscute căile vieții și Îmi vei umple fața de bucurie.

Cât despre

patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat, și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi.

Fiindcă David

era proroc și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie,

despre învierea

lui Hristos a prorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul lui nu va fi lăsat în Locuința morților și trupul lui nu va vedea putrezirea.

Dumnezeu a

înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui..."

Oh, aceasta mă cutremură! Noi suntem încă martorii

Lui, pentru că El a înviat dintre cei morți și trăiește în seara aceasta.

„...Și acum,

odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.

Căci David nu

s-a suit în ceruri, ci el singur zice: „Domnul a zis Domnului meu: «Șezi la dreapta Mea

*până ce voi
pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.»”*

*Să știe bine
dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus
pe care L-ați răstignit voi...”*

În ce limbă vorbea el, încât a fost înțeles în toate
limbile lumii?

*„...După ce au
auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și
celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?...”*

Nu cu mult timp în urmă îi consideraseră nebuni, iar
acum, după această predică puternică ce s-a dat pentru oamenii din orice
națiune care stăteau acolo, ei au întrebat:
„Fraților, ce să facem?” Apoi a venit Rețeta:

*„Pocățiți-vă”,
le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos,
spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*

*Căci făgăduința aceasta este pentru voi,
pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare
număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.”*

*Și, cu multe
alte cuvinte, mărturisea, îi îndemna și zicea:
„Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos.” (v. 22-40).*

Aceasta este aceeași Evanghelie pe care o predicăm și noi astăzi: „*Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos.*” S-au făcut multe semne și minuni, prezența lui Isus Hristos dovedind că El este viu. Și același botez care a fost poruncit acolo, este vestit în seara aceasta și aici, chiar de la acest amvon.

„Cei ce au primit propovăduirea lui au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete.” (v. 41).

Dumnezeule scump, camerele sunt pline de oameni care doresc să se identifice cu Tine în botez. Doamne, mă rog în locul lor, să fii îndurător și să faci ca atunci când vor ieși din apă, să se întâmple ceva, ca sufletele lor să fie umplute cu Duhul Sfânt. Fie ca după ce vor ieși din apă, să meargă să Te manifeste predicând Evanghelia, învățând în școala duminicală, vorbind în limbi, tălmăcind limbile, făcând semne și minuni, și mai presus de toate, fă ca dragostea lui Dumnezeu să ardă în sufletele lor, cu blândețe, bunătate, răbdare și smerenie.

Doamne, eu Ți-i predau Ție. Ei sunt trofee ale acestei treziri, de aceea, Te rog să-i ții în mâna Ta și să le porți de grijă. Doamne, eu stau aici rugându-mă peste Biblia Ta, după ce am predicat din Ea și am mărturisit din inimă ceea ce cred că este Adevărul, așa cum mi l-ai descoperit Tu.

Doamne, noi așteptăm botezul lor așa cum așteptăm învierea. Și fie ca într-o zi, în timp ce stăm împreună în locurile cerești în Hristos, să vină un sunet din cer. Trâmbița va suna și întâi vor învia morții în Hristos. Fie ca noi să fim luați sus cu ei, să-L întâlnim pe Domnul în văzduh și să fim veșnic cu El. Dăruiește-ne aceasta, Tată.

Păstrează-ne sănătoși, bucuroși
și plini de râvnă pentru Tine. Noi nu cerem bani, nici lucruri ușoare, ci cerem
doar să fim ca Isus. Noi vrem să fim identificați cu El, cu Duhul care era în
El, să fim blânzi, umili și întotdeauna în lucrarea Tatălui.

Doamne, în ceasul încheierii
acestei treziri, continuă să-i identifici cu Tine, dându-le Duhul Sfânt.
Acordă-ne aceasta, Tată.

Binecuvântează tabernacolul
acesta mic.

Binecuvântează fiecare
predicator, fiecare suflet care a venit aici și fiecare biserică prezentă aici.
Doamne, Te rog să trimiți o trezire în fiecare biserică din lume, ca să le
vedem venind împreună cu o inimă și un gând, pentru ca harul de răpire al lui
Isus Hristos să fie dat între noi. Îți cerem aceasta în Numele lui Isus.
Amin...

(Se fac pregătirile pentru
botez).

... Surorile vor veni una după
alta. Vă veți spune numele, cine sunteți, și veți fi botezate în Numele lui
Isus Hristos. Ca slujitor răspunzător pentru această Evanghelie care mi-a fost
încredințată, poruncesc ca oricine nu a fost botezat în Numele lui Isus
Hristos, să fie rebotezat. Aceasta a spus Pavel. Chiar dacă au fost botezați
într-un fel, fără Nume, el a spus că trebuie să se boteze din nou, în Numele
lui Isus Hristos. El a spus: *„Dacă un
Înger vine să învețe altceva, să fie blestemat.”* Acest lucru este scris în
Galateni 1.8: *„Chiar dacă noi, sau un
Înger din cer, predică o altă Evanghelie, să fie blestemat pentru voi.”*

(Se deschide cortina
bazinului). Poate vedea fiecare? (Adunarea spune: „Amin”).

-Amin-